

AŽ 2033

88-91

1991.

APKĀRTRAKSTS

Toronto Latviešu Biedrības Informācijas Izdevums
 Latviešu Namā Dibināta 1948 491 College ielā

1991.

KATALOGS

Nr.88

marts

1990 .gada Darbības Pārskats

M-435-5-93

Pulcēsimies 9. Latviešu
dziesmu svētkos Kanadā!

Dziesmu svētki Toronto
no 1991.g. 29.jūnija līdz 7.jūlijam

MUMS JĀBŪT SKAIDRĪBĀ PAR TO, KĀ VISIETEKMĪGĀK ZIEDOT SAVU GARĪGO SPĒKU UN MATERIĀLO ATBALSTU NĀKOTNES LATVIJAI. TO SPĒSIM TIKAI TAD, JA PAŠI BŪSIM VIENOTI UN STIPRI. MUMS ARVIEN VĒL IR VAJADZĪGAS MŪSU ORGANIZĀCIJAS UN DRAUDZES. MŪSU SKOLĀM UN NOMETNĒM ARVIEN VĒL IR LIELAIS UZDEVUMS AUDZINĀT SAVUS BĒRNUMS LATVISKUMĀ. KULTŪRAS DZĪVE, KAS UZTURĒJUSI UN STIPRINĀJUSI VISUS ŠOS GADUS, NEDRĪKST APSĪKT.

Jānis Mežaks
 LNAK padomes prezidija priekšsēdis

Arveds Celms

LATVIEŠA SIRDS JĀŅA PORUKA SKATĀ.

Mūžīgi augstā kalnā
Raugās cilvēka acs;
Mūžīgi dziļā lejā
Nogrimst cilvēks pats.

(Neticīgā Toma dziesma)

Pretstati un pretstatu problēma ir Poruka īpatība. Ideāls un īstenība, varonis un glēvulis, Dievs un sātans, bet mūža pēdējos gados neatrisināmās pret-runās sapinās dzīve un pat sāpes un asaras vairs nespēj cilvēku pacelt pāri pasaules lietderībai šai pasaulē.

Taisnību cilā savās rokās nāve, cerības klusām aizved kapu silā, bet mīlestību pienaglo pie krusta.- Un visa plašā pasaule ir liela smaga asara - un ja arī šai pasaulē zied sarkanās rozes, tas nav nekas cits kā ziedos pārvērsta sāpe. To arī izlasām "Neticīgā Toma dziesmā."

Bet tās rozes, tās rozes,
Kas zied baltas kā svētdienas puķes,
Uz mūžīgo skaidrību cenšas.
Tās samīn cilvēces dubļainās kājas.

Tā varēja teikt mūsu gadsimta sākumā. Šodien, gadsimta beigās, kad prāta neprātā cilvēks apstājas, vai tās sarkanās rozes nav ziedos pārvērstas sāpes? Vai šķīstās baltās, ko audzinām paretam sirdīs - vai tās pasaule nesamīn?- Jāni Poruku Dievs apbalvojis ar lielām spējām just sāpes un izmisumu, un izmisuma sāpēs dveš vispasauliskā dziļuma elpa, kas alkst skaidrības. Un Poruks meklējams meklē labā un ļaunā apvienību izlīdzinājumā.- "Man gribas pie skaidrības kļūt", tā dzejnieks izsaucas 1895.gadā rakstītā dzejolī "Noslēpumainā".

Dzejnieka sirds pieder gaismai, labajam Kristum, baltajam sirmajam karalim.- Bet arī tumsa un grēks ir tik brīnišķīgi, tik vilinoši pievilcīgi. Bālais zaļganais Daimons ir liels un cildens, un dvēselē tas ieurbjas ar savu skumji zobgālgā mulsuma skatu.

Jānis Veselis teic, ka Jānis Poruks mūsu literātūrā ir pirmā īsti brīvā mākslinieka personība. Poruks ir eiropejiski izglītots gars, vaļējām acīm pret visām pasaules parādībām un idejām, bez uzspiestas tendences brīvs vērotājs, dziļš atzinējs, kas mākslas darbā izsaka iekšējo un ārējo, patiesību neprasot, kāda tā ir, mērojot ar morāles vai tradīciju mēriem.

Jāņa Poruka dzimtā puse ir Druviena. Tur Prēdeļu mājās 1871.g.13.oktobra vakarā saimnieku dzimtā šīs saules gaismu ierauga Jānis.- Kā to teic brālis Jēkabs, kad pār Druvienu gūlās smaga, necaurredzama tumsa. Desmit gadus vecumā, mājās iemācījies lasīt, rakstīt un rēķināt, Jānis Poruks sāk skolas gaitas Druvienas pagastskolā, kur par skolotāju ir druvēnietis Jānis Kalniņš. Ir jāpiezīmē, ka Kalniņš vairāk ievēro mācītāja kā krievu inspektora prasības. Tā skolā galvenā mācība ir ticības mācība. Veselis raksturo Poruku skolas laikā kā paplecīgu, veselīgu, pamaza auguma zēnu, iesārtiem vaigiem, bieziem kastaņbrūniem matiem, gērbtu pelēkos pusvadmalas svārkos, baltu melnkritainu kaklautu, dzeltenām pastalām kājās. No sākuma nedrošs un atturīgs, vēlāk čakls un prātīgs skolēns. Es nelasīju Buņģa raksturojumu "Kaujā pie Knipskas". Tas bija Poruka portrets, kaut es būtu vēlējies Poruku zēna gados saskatīt kā bālo sapņotāju.

Pēc 4 gadiem Poruks ir Liezeres draudzes skolā. Te mostas interese par vēsturi un klasisko literātūru. Kādā skolas izbraucienā uz Tirzu, Poruks meklē pērles, jo tā teic veca teika. Zēnības nodarbības vēršas "Pērļu zvejniekā". Draudzes skolu Poruks atstāj 1887.g., sāk kancelejas darbus pie notāra Jansona Cēsīs. Veselis piezīmē, ka pēc pāris mēnešiem Poruks šo darbu atstāj, jo bez

tiešiem darbiem kancelejā jāstrādā citi pazemojoši darbi. Trūkst ziņu, kādi tad bijuši šie pazemojošie darbi. Visiem mācekļiem toreiz bija jāpiedalās mājas darbos, iespējams, ka Porukam tas bija pazemojoši. 1888.g. Poruks ir Cēsu pilsētas skolā, to nobeidz vienā gadā. Pēc gada Poruks ir Rīgā - politechnikas priekšskolā, un Rīgā notiek pārvēršanās. Veselis teic, kļūst ārēji smalks.

Politechnikas priekšskolā Poruka īpatos dotumus ievēro docents Hermanis fon Vestermanis. Viņš sagādā Porukam stundas bagātās žīdu ģimenēs, iekļūst tā laika Rīgas patriciešu namos, iepazīstas ar skatuves mākslu, sevišķi aizraujas ar Vagneru. Šeit sākas arī literārā darbība, nodod Vestermanim vairākus rakstītus vācu valodā. Latviešu valodā pirmais iespiestais dzejolis ir "Mūžīgais dzejnieks". - Veselis to vērtē kā vienu no spēcīgākām Poruka dzejām.

Šai laikā ģimene Druvienā pārdzīvo tragēdiju, Poruka tēvam jāstājas tiesas priekšā par nekārtībām pagasta kasē. Tēvu notiesā, ģimene izpostīta, māte aiziet kā vaļeniece. Poruks Druvienā iebrauc paretam, dzīvo Rīgā, kādu laiku Hildebranda kundzes Mežmuižā. 1892.g. nobeigta politechnikas priekšskola, izvēle un vēlmes ir dažādas. Ir reizes, kad gribētu studēt teoloģiju, bet trūkst vecās valodas un ģimnazijas. Arhitektūra, inženierzinātnes nav pa prātam, tur baida matēmatika. Poruks izšķiras par mūziku. Ar Anša Vairoga vārdiem no "Pērļu zvejnieka" var raksturot šo izšķiršanos: "Kas ir augstāks par brīvību? Mūzikā, vienīgi mūzikā ir neaprobežota brīvība priecāties un gaviļēt pēc izciestām bēdām un sāpēm!" Un ar Vestermana gādību sākas Poruka dzīvē izšķirošie gadi - patiesībā nepilni divi - Drezdenē.

1893.g. febr. sākas ceļojums. Pāris dienas pietājas Berlīnē. Īpata ir piezīme: nonākot ap plkst. 6 no rīta Berlīnē, es sajutu, ka es biju pārkāpis it kā pār kādu sliksni citā pasaulē. Un Poruks brauca no Rīgas, ne no Druvienas. Drezdenē jau pirmajā dienā Poruks klīst pa mākslas galerijām. - Un no tā, ko esmu lasījis, Poruks ir apžilbis. Vakarā operas izrāde. "Tādu mūziku es vēl nebiju dzirdējis, es aiz prieka nodrebēju" (19/55). Vasaras semestrā konservātorijā sākās 1. aprīlī. Marta mēnesī Poruks mācās klavierspēli pie prof. Alberta Kluja. Konservātorijas Hofrāts Kraucs pēc pārbaudījumu sekmēm redz, ka Porukā nav virtuozas spēju, bet krietnu mūzikas skolotāju no Poruka var iztaisīt, ja vien pienācīgi izies cauri mūzikas teknikai. Konservātorijā Porukam galvenās intereses novirzās uz literatūras lekcijām, ko lasa profesors Ādolfs Šterns. Kā pirmais ir Dante, garāmejot Servantess, Šekspīrs, bet pie Šillera un Ģētes Šterns apmetas uz dzīvi veselu semestri. Opera, koncerti, bet pār visu Vagners jo dziļi vilņo Porukā, piejaucas Fausts un Bairona Manfreds, rodas ideja drāmai "Reinholds Rencs". Manuskriptu izdodas iesniegt pilsgalma intendātsrātam Dr. Koppel-Ellenfeldam, kas apsolās lugu izlasīt. R. Egles Poruka manografijā var lasīt (20/58): "Tā nedēļa, kuŗu es gaidīdams izcietu, ir neapprakstāma. Nepacietība, ziņkārība, cerība, šaubas, bezmiega naktis, lauru vainagi, publikas gaviles, viss jaucās pa galvu, kaut gan es biju divdesmit gadus vecs". - Bet... Dr. Koppels, manuskriptu dodams atpakaļ, teic: "Jums ir talants, bet jūs rakstat neiespējami". Ātri Poruks atzīlbt un tūlīt uzmet fragmentu mūzikas drāmai "Herakls" un arī darina dažas dziesmas ar paša tekstu. Šoreiz uzmetumus Poruks iesniedz literatūras prof. Dr. Šternam. - Bet, kad Šterns manuskriptu atdod, tad ir pamācība: "Ejiet un cīnāties, varbūt jūs ko sasniegsit." - "Reinholds Rencs" un "Herakls" paviršos uzmetumos rakstīti dažus mēnešus, varbūt pusgadu, pēc Poruka ierašanās Drezdenē.

1893.g. februārī Poruks iebrauca Berlīnē. Pirmās dienas vakarā "glaunajā" Café Bauer Porukam iznāk iepazīties ar kādu Berlīnes ārstu un viņa divām māsām. Biografam Eglem par šo iepazīšanos Poruks izteicies: "Man toreiz vēl lāga negāja ar to vācu mēli, bet manas navainīgās acis runāja to tiesu vairāk, un mēs pavadījām jautru vakaru un šķīrāmies kā draugi". (20/50). Īss teikums, bet raksturīgs Poruka raksturojumam. - Kā varēja iedomāties, ka ar nepilnīgām valodas zināšanām, radīs lielu literāru darbu, tādu, ko pieņems Drezdenē. Poruks

nesaprata, kā valoda nav sazināšanās līdzeklis, bet kā Kronvaldu Atis teic: dvēseles laipa, vai kā Indra Gubiņa teica: dvēseles saite. Rīgā runāja Baltdeutsch, Berlīnē tas bija par maz un Dresdenē tas nebija pieņemams. Bet vai tad nu māksliniekam jārēķinas ar mietpilsoņu slēdzieniem. Daudz ko var panākt ar skaistām acīm, bet ne īstā mākslā. Vīlies Poruks pievēršas mūzikai un kopā ar dažiem gleznotājiem nodibina neatzīto mākslinieku pulciņu. Vakaros, kopā sanākuši, mūzicē, demonstrē gleznas, dzied, lasa. Poruks teic: "Bet manim beidzot apnika šī biedrība. Es tapu vientulis...apmeklēju operu, modernās bilžu galerijas..." Dresdenē arī piestājas mīlestības nelaime: Anna Michels, melnīgsnējā brūnacainā pārdrošnice žīdiete Roza Margulics un noslēpumainā kokles spēlētāja Frīda Girod. Konservātorijā Poruku redz arvien retāk un 1894.g.aprīlī konservātoriju atstāj. Darbības pārskatā konservātorijas piezīme: stundu apmeklēšana augstākā mērā nekārtīga. Drīz arī pienāk vēsts no Vestermaņa, ka pabalsts izbeidzies. Steigšus Poruks atstāj Dresdeni. Īsu laiku piestājas Berlīnē, meklē darbu žurnālistikā, panākumu nav. Viņam izdodas pārdot manuskriptu "Die Religion der Zukunft (Nākotnes reliģija)". (Nīčes un Tolstoja filozofiju kopojums. Daži vācu laikraksti šo darbu ievietoja).

Lai varētu atgriezties dzimtenē, jāpelna ceļa nauda, izdodas atrast darbu grāmatnīcā.

1894.g.vasarā Poruks ir Rīgā. Savā 31.jūl.vēstulē Ansabergam Poruks raksta: "Nesaprasts, pulgots tā es maldos pa pasauli un tomēr priecājos, domādams reiz sasniegt skaistāko.(...) Jā tā ir liela laime, kad var dzejot, tik dzejā var ideāli dzīvot, tik viņā līdz ar patieso mūziku mīt ideālā mīlestība". Vasarā Poruks apciemo māti. Viņa kā vaļiniece strādā pļavā. Par šo tikšanos Poruks atmiņu zīmējumā teic: "Māte var vairāk panest kā dēls saprast". Rudenī Porukam jāstājas tiesas priekšā Terbatā, jo, būdams Vācijā, viņš nebija piedalījies rezervistu 6 nedēļu apmācībā. Tērbatā Poruks apmetās pie Luda Bērziņa. Pie Bērziņa Poruks ieradās kopā ar Maldoni (Prof. Ludis Bērziņš un prof.Maldonis). Bērziņa atmiņās, ka salīdzinot ar agrāko eleganci, tas nebija vairs agrākais Poruks. Poruks vēlējies mūzicēt, L.Bērziņš aizvedis Poruku studentu biedrības kortelī. (Lettonijas kortelī). Tur Poruks mūzicējis no sasmērētas nošu lapas, kā pats teicis, savu kompozīciju, dziedājis arī paša sacerētu dziesmu "In Traum hab' ich gesehen (Sapnī esmu redzējis). Poruks daudz smēķējis, daudz staigājis, daudz gulējis, daudz ēdis, bet nekā nedarījis. Īpata piezīme: Poruks reizēm cēlies naktī un gājis pirkt sviestmaizes un reiz piezīmējis: "Menschen die in der Nacht essen, sagt man, sollen Geiste krank werden" (Cilvēki, kuņģi naktīs ēd, tā saka, kļūstot garīgi slimi). Īpatī, ka Ludis Bērziņš citē Poruku vācu valodā. Tērbatā latviešu studentu pulkā vācu valoda.

Porukam piespriež 6 nedēļu cietuma, bet sodu saīsina. Decembrī Poruks ir Rīgā. Dr.Zālītis Poruku saista "Mājas Viesa" literārā pielikumā un ar 1895.gadu 13 turpinājumos iespiests "Pērļu zvejnieks"- Respektīvi Dresdenes piedzīvojumu un pārdzīvojumu laiks. Parādās arī "Perpetum mobile"- abus darbus Poruks nosauc par fantazijām. "Pērļu zvejniekā" Ansis Vairogs teic zīmīgus vārdus: "Viņš nebija varonis darbos un vārdos. Viņš bija varonis ar sirdi". Ansis Vairogs ir tas, "kuņģis nogremdējies cilvēka sirds dziļumos, nes vienu dārgumu pēc otra pie gaismas-tos atvainodams, kuņģi kā nejauki gliemeži dažu labu atraidījuši, bet kuņģos viņš tomēr atradis bij pērles"- Patiesībā atradis sapņus un patiesību sapņos.

Ar rakstniecību iztikai pietiekoši nopelnīt nevarēdams, Poruks atrod nodarbošanos kā muižas pārvaldnieks fon Sack'a Bērzmuižā, bet jau pēc mēneša darbs jāatstāj, jo arī muižu ar skaistām acīm bez praktiskām zināšanām nevar vadīt. 4.vispārējiem dziesmu svētkiem lugu sacensībā Poruks iesniedz drāmu "Hernhutieši". Lugu negodalgo, bet Latviešu teātris 1896.gadā lugu uzved. Kritika pieccēlienu drāmu uzņēma ar skepsi, publikā trūka atsaucības.- Tikai Zeltmatis savā rakstā "Mūsu drāmatiskā rakstniecība" (Austrums 1897.g.) par "Hern-

hutiešiem" un Poruku teic: "Tikai īstie mākslinieki sapratuši, kas ir dzīvot sev pašam, kas īstenībā ir radīt.(..) Poruku Jānis ieņem sevišķu stāvokli mūsu rakstniecībā.(...) Poruku varētu nosaukt par mūsu tagadējo patstāvīgāko dzejnieku. Viņu aizkustina dziļāki jautājumi, nekā sadzīves pārejošās parādības-cilvēka iekšējā dzīve, viņa mūžīgie ideāli un jautājumi par dzīvību un nāvi".

"Hernhutieši" nav Poruka populārākais- bet jāteic īpatnākais. Pirmkārt, "Hernhutieši" ir nobeigta, noapaļota pieccēlienu drāma. Viņa pārējie drāmatiskie tēlojumi ir viencēlieni. "Hernhutieši" ir idejiski īpatnēji. Mēs Poruku saucam par reliģisko dzejnieku, bērnībā audzis brāļu draudzes saiešanas namos. "Herhutiešos" konflikts ir starp veco hernhutisko dievticību, to pārstāv mācītājs, Poruks teic modernāk-diakons Freitag, saimnieks Liepa, teoloģijas kandidāts Josefs, Freitagas dēls. Un tad pretī vecajam jaunā nākotnes balss - modernais rūpniecības kapitāls Liepas meitā Aleksandrā. Aleksandra ir jaunstrāvniece, kas savam pielūdzējam Josefam, diakona Freitagas dēlam, pavisam strupi atteic: sapņi ir blēņas! Viņa kā īsta praktiķe atver ķieģeļu cepli. Vecais saiešanas nams tiek nojaukts. Siemers, ar ļaunu, atriebīgu dabu, nonāvē Aleksandru, pats izbeidz dzīvi pašnāvībā. Drāmā erotiska mīlestība, skaudība, naids.

Kritikas bija asas, bet Poruks kritikās saredz partējību, neizprašanu: lugas ideja ir kritizēta tāpēc, ka kritiķu idejai patij trūkst idejas! Par "Hernhutiešiem" Poruks pats teic: "Kas mani spieda šo lugu sarakstīt, tā bija jušana, ar kādām briesmām pāriet laikmets, sadzīves ieskatos savienots". Drāma sākumā bijusi domāta kā romāns - tā to, vismaz 1895.g., pēdējā literārā pielikumā, pieteica "Mājas Viesī".

No oriģinālstāstiem, kuŗi iznāca "Mājas Viesa" literārā pielikumā, varam jau pieminēt romānu "Hernhutieši" (romānā dzejiski tēlota hernhutiešu jeb brāļu draudzes darbība laikmetā no 1870-1880 g.).

Pirmiespiedumā zem virsraksta Ģētes vārdi:

"Warum willst Du dich von uns Allen
Und unserer Meinung entfernen?
Ich schreibe nicht euch zu geffallen
Ihr sollt was lernen-"

Tulkojumā: "Kāpēc tu gribi no mums un mūsu uzskatiem attālināties. Es nerakstu lai jums izpatiktu, bet lai jūs mācītu".- Poruka izvēlētais motto ir zīmīgi vārdi.- Bet, lai varētu mācīt, ir jāprot, un lai prastu, ir nopietni jāmacās. Puzināšanas ir sliktākas par nezināšanu. Poruks raksta un ir pāliecināts, ka viņa darbiem ir nevien liela mākslas, bet vēl jo lielāka audzinoša nozīme. Rodas disonance, un Poruks 1896.g.12.apr., mēnesi pēc "Hernhutiešu" pirmizrādes 17.3., raksta aktrisei Melkertei: "Manas dienas drīz būs skaitītas: es saploku pret šo lielo pulku, kuŗi mani izsmej vai manis pavisam neievēro." Un mēnesi vēlāk vēstulē Anasbergam Poruks raksta: "Es cīnos, rakstu un komponēju. Es esmu vairāk mūziķis, nekā vārdu dzejnieks. Katra jūta, katra darbība manī skan; man jātop mūzikim." (20/81) 24.maijā Blaumanim rakstītā vēstulē: "Ja nu būs jābeidzas, tad nu uztaisat man kapa rīmi."- Šai laikā Poruks ir Rīgas pilsētas slimnīcā, slimo ar ūdenskaiti. Vasaru Poruks pavada pie brālēna, nometis pilsētas smalko tērpu, basām kājām, izbauda lauku dzīvi. Vingrošanās dēļ apsolās ābelēm nokasīt sūnas, aprakt ogulājus, bet gatavošanās uz darbu ieilgst un darbs netiek padarīts. Skolotāja Kalniņa mudināts, uzraksta dziesmu Kapu svētkiem. Kalniņa koris to nodzied (Šī dziesma ir Kopotos rakstos). 1897. g. vasara ir pēdējā Druvienā, rudenī Poruks immatrikulējas Rīgas Politehnikā-ķīmijas fakultātē, 3.sept. pievienojas Sēļu buršu saimei, daudz laika pavada kortelī, 1903.g.1.semestrī ir literāro vakaru vadītājs. Literātūrā sasniegts jo ievērojams stāvoklis, bet Poruks ir savrūpgājējs, arī politiskajiem strāvojumiem nepieslēdzas.

Poruks sadzīvo draudzīgi ar Blaumani, draudzīgas attiecības izveidojušās ar Dr. P.Zālīti. Politechnikā Porukam ar studijām nevisai veicas, lai gūtu naudu, Poruks bieži redakcijās kaut ko impulsīvi uzraksta. Zālītis maksā, jo tautai Poruks patīk. Biografs Egle zin liecināt par romānu Rīga. Zālītim Poruks iedevis pāris lapiņas un saņēmis labu avansu. Zālītis ar lielu baiļošanos gaidījis turpinājumus. Romāns Rīga ir stipri pabāls darbs. Ir arī anekdote par Poruka zināšanām. Eksaminācijā pie prof. Dossa Poruks pieteicies: "Johaness Poruk, Chemiker und Poet dazu."- Uz profesors jautājumu, kas par minerālu ir čuguns, Poruks palicis atbildi parādā.

1899.gadā ir pirmie studentu nemieri Krievijas augstskolās. Rīgas politehnikumā ir nemieri par krievu valodu kā obligāto mācību valodu. 29.martā Poruku no augstskolas izslēdz, kaut arī viņš nav nekādā redzamā postenī. Sākas drudžains darbs. 1900.-1901.gadā stāstu un īsstāstu skaits ir ap 30. Biografs Egle teic: "Šinī ražā redzams jau pilnīgi atraisījies ģenijs." (20/94). 1900.g. Cēsīs Ozola izdevumā iznāk Poruka 1.Kopoto rakstu krājums: "Sirds starp sirdīm." Pāris gadus vēlāk seko otrs: "Dzīves straumē", izdevējs D.Zeltiņš Rīgā. Bet līdz ar slavas pieaugšanu izaug greizsirdība, šķelšanās, novēršanās un naidis. Pilnīgi pārmainās attiecības ar Blaumani. Poruks apvairo Blaumani, ka tas savam diždarbam "Skroderdienas Silmačos" izmantojis Poruka atstāstītu sižetu no Druvienas dzīves. Kukažiņā pirmais teikums: "Nav no Silmačiem līdz Tilta krogam neviena lielāka akmeņa lielceļa malā, uz kuŗa Kukažiņa nebūtu kādreiz sēdējusi".

Drīz pārtrūkst sakari ar Zālīti. Bet šai laikā Poruks satiekas ar Ernu Pētersoni Cēsīs: bagātu saimnieku meitu, labi skolotu meiteņu skolā Cēsīs un Tērbatā. Egle raksta: "Apmeklējot meiteņu skolas Cēsīs un Tērbatā kopā ar muižnieku bērniem, viņa bija saglabājusi vienkāršas meitenes sirsnību līdz ar dziļu inteliģenci" (20/101). Līgavas bagātā māte ir praktiski lietišķa. Te sastopas divas pasaules: tradicionālā materiālisma ikdiena un garīgā dzejiskā ideālisma. Pretešķības noved Poruku pie pašnāvības domām, bet izlīgst un Ziemsvētkos saderinās, un 1902.g.aug.salaulājas.

1901.g.rudenī Poruks nolemj turpināt studijas, bet šoreiz komerczinātņu fakultātē. Viņš savai līgavai raksta: "Es gribu Tev par prieku čakli strādāt. (...) Tu esi mana otrā un labākā dzīvība, Tev ziedošu es visas savas studijas." Bet pēc pāris mēnešiem Poruks saslimst un ārstējas Dr.Šenfelda nervu klinikā, pēc pāris nedēļām uzlabojas un no decembra dzīvo Cēsīs. 1902.g.pavasārī studē Rīgā, bet bieži ir Cēsīs. Traucētas studijas, traucēts darbs. Isi pirms kāzām Poruks ir ļoti nemierīgs un dziļās šaubās: laimes un šaubu šaušts raksta savai līgavai dzeju.

Nav līksma sirds

Nav līksma sirds, kaut gan tā laimīga-
Man laime nāca lēna skumīga;
Nakts klusa: debess zvaigznēs mirdz.

Nav jausmas man, kā beigsies dzīvība.
Pie tavas krūts nīkst mana brīvība
Un saldu nāvi vēlas sirds.

Ak, vājības, ak, zemes nīcība
Kāpēc jums padota ir dzīvība?
Bet cerība, tā mūžam zeļ.

Uz mana kapa ziedēs cerība
Un valgām acīm pētīs dzīvība,
Kā ziedu kausiņš as'ras dzer.

Apbrīnojami dziļa ir Ernas Pētersones mīlestība. Pirms kāzām, kā paredzēdams katastrofu, Poruks bij ņēmis solījumu, lai sieva iedotu viņam indi, ja

viņš sajuktu prātā. (Egle. Kop.Raksti 20.sēj.117 lapas pusē). Pēc kāzām Poruks dzīvo Rīgā. Nevas ielā kundze ar mantojuma naudu ir iekārtojusi pansiju. Materiālās rūpes ir sievas daļa. Poruks raksta, studē - bieži redzams konventa dzīvoklī, teātros raksta recenzijas, bieži redzams Parka pagrabā un Suvorovā pie glāzes vīna. Tuvs šai laikā ir Viktors Eglītis. 1903.g.V.Eglītis izdod grāmatu "Poruks". Un Eglītis teic: "Poruks ir celms no kā izaugs mūsu jaunā rakstniecība".- Tie ir zīmīgi vārdi, jo tiešām Poruks ir latviešu modernās literatūras iesākums.

1903.g.aprīlī dzimst meitiņa Tatjana-Karmene. Bet uzmācas slimība un ģimenē nesaticība, briest politiskie notikumi. Nemiers, neziņa. Sociālisms ar savām propagandas dzirnavām. Sociālismu Poruks sākumā nosoda, bet tad atzīst savu maldīšanos un atzīst, ka pasaule grib jauna gara. Šoreiz šī pasaule ir Latvija, kas vēlas atsvabināties no vācu saimnieciskās aizbildniecības. Poruks ir pat ar mieru parakstīt atklātu dzejnieku protesta vēstuli, apzinoties, ka sekas būs iznīcība.- Bet Viktoram Eglītim Poruks raksta: "Viegli arī būtu uzcelt jaunu dzīvi pēc ideāla plāna, ja mēs zinātu, kur likt šīs pasaules vecās drupas. Kur likt senās un vecās pasaules melus un pseudobūtnes? Kā dabūt prom no zemes vecos smirdošā līķus? Jā, redziet, mēs paši esam šīs drupas, šie līķi. Un ideāls saka: es nāktu pie jums, ja jūs nepūtu un nesmirdētu. Visa cilvēce ir mēģinājusi, lai uzpravītu dieviem dūšu, bet tie ir šķelmji un neļaujas ar sviestmaizi piemānīties. Ideāls no visa, kas vecs, ir tālu, tikai jaunam viņš uzsmaida, jaunam, kas nosarkst tāpēc, ka tas mīlē" (20/111).

Plašāk laikmets ir apcerēts 1905.g.martā rakstītā darbā: Ideāls kā ideja un kā jēdziens. Nebūt nenozīmē šī laika Poruka darbus pārlasīt, šodienā mums ir parallēles ar toreiz.

Slimība uzmācas, piemetas nieru kaite, materiālais trūkums, neveicas arī politechnikumā. Sieva pēc Karmenītes dzimšanas slimo, uzturas lāčos, un Rīgā Porukam paliek nepanesami: "Rīga ir viens liels gļotu purvs, kur cilvēkam jānosmok (20/112). Dzejnieks strādā drudžaini. Kādu laiku Poruks sevi dēvē par aristokratisko sociālistu un pieslejas Akurātera žurnālam "Pret sauli". Viņš uzraksta pat uzsaukumu, ko Apsesdēls nolasa Cēsu tirgus laukumā. Poruks interesējas par politiska laikraksta izdošanu, sarunāta pat spiestuve, bet nodomi nepiepildās. Novembrī uzliesmo slimība. Poruks raksta:

"Ak, kā galvu spiež,
Kā nažiem sirdi griež,
Nezinu, kas ir-
It kā garu no miesām šķir;
Spiež galvu doma, kurp iet?
Vai raudāt par visu vai smiet.
Redzu, nekur nav labi:
Gars, miesa-iesim iznīkt abi. (20/116).

Sākas vajāšanas mānija, bezmiegs. Poruku apciemo Akurāters un gleznotājs Ceplītis. Savādi iekaisušām acīm Poruks saņem ciemiņus: "Es zinu, jūs nākat mani tiesāt. Es esmu gatavs, nāves nebīstos". Sieva dzejnieku novembra beigās ievieto Šēnfelda sanatorijā Torņkalnā, bet Ziemsvētkos ārsts ļauj Porukam iestādi atstāt. Janvārī viņu ievieto Tērbatas nervu slimnīcā, no kuņas atgriežas aprīlī Lāčos. Dzejnieks mitinās vientuļi dārza mājiņā. Garastāvoklis mainīgs, brīžam palāvīgs, sirsnīgs, aizrautīgi tēlo nodomāto darbu, valājas, mūzicē.- Bet tad piepeži pārvēršas, meklē visnezēlīgākos vārdus ar ko trāpīt savus iedomātos ienaidniekus. 1907.g.decembrī Poruks mierīgi aizbrauc uz Strenčiem. Iekāpis vagona pasūtītajā kupejā, uz konduktora piebildi, ka kupeja domāta slimniekam, Poruks atbildējis: es jau tas esmu. Ar pavasari Poruks ir atkal Lāčos, bet rudenī atkal slimnīcā. Veselība uzlabojas, un draugi izgādā istabiņu Burtnieku pilī Milgrāvī, kur tanī laikā dzīvo tikai Krišjānis Barons ar kundzi.

Burtnieku pilī ir arī šis un tas uzrakstīts, bet reizēm arī tā, ka nevar drukāt: nesakarīgas domas. 1910.g. Poruks ir Cēsīs, sieva viņu kopj. Poruks teic: "Nepūlies, tu mani neizārstēsi. Pavisam vesels nav neviens, kas dzīvo, tikai tad būsim pavisam veseli, kad nomirsim." 1910.g.rudenī sieva Poruku atkal ievieto Tērbatas slimnīcā. Nu ir pienācis pēdējais cēliens. Slimnīcā Poruku apciemo Viktors Eglītis ar kundzi. Nepieteiktais apciemojums Poruku ir stipri satraucis, un tomēr Eglītis liecina: "Runājām apmēram 2 stundas par dažādiem gan medicīniskiem, gan mākslas, sadzīves un zinātnes jautājumiem, un kā arvienu arī tagad Poruks bija visinteresantākais un radošākais sarunu biedrs. Dažus jautājumus viņš atrisināja ārkārtīgi interesanti un pārdroši - bet nebūt ne kā ārpriekš".

Par pēdējiem mēnešiem biografs Egle raksta: "Dzejnieka garīgā rosmē pēdējais Tērbatas pusgads nesalīdzināmi dzīvāks par iepriekšējiem slimošanas periodiem. Šai laikā radies pagarais apcerējums "Gara slimnieka sapņainā dzīve." Poruks interesējas par astronomiju, lūko pierādīt pasaules izcelšanos un bojāeju, gan urbjas matērijas un būtības noslēpumos pasaules bezgalībā, zvaigžņuju miglājā. 1911.g.vasarā ir doma Poruku pārvest uz Siguldu, bet jūnijā veselība pēkšņi pasliktinās, un 1911.g.25.jūn.rītā, saules ausmā, Poruks ir atstājis šīs zemes dzīvi. Bēru diena bija 29.jūn. Cēsīs, Lauciņu kapsētā. 1924.g.23.nov., piedaloties milzumam ļaužu, Poruku gulda Meža kapos Rīgā. Kapa pieminekli T.Zaļkalns veidojis sērojošas sievietes tēlu-stāstu par sāpēm, bet jaunava skaistumā min neatminamo dzīvības un nāves noslēpumu.

Poruks - romantiķis, nereālais, pārspīlētais, asarainais mīlētājs, ir rakstītājs no saviem redzējumiem un pieredzējumiem, no saviem meklējumiem un pārdzīvojumiem. Ir jāzin Poruka dzīve, lai varētu baudīt Poruka literāro-filozofisko devumu.

Bērnība un Druvienas iespaidi - hernhutisms, ne tāds kā mums parasts redzēt, izviņas cauri visai dzīvei. Ārzemju ceļojums "Pērļu zvejniekā", mazākos stāstos dzīve Rīgā, Cēsīs. Viņš neapmierinās ar tiešo pieredzētā attēlojumu, Poruks intuitīvi uztver kopsakaru un fantazijā pāriet no reālā, ikdienišķā uz mūžīgo. Poruka mākslas būtība ir dziļums, vispusība. Viņš sasauc ap sevi visus pasaules tipus, tautu un cilšu pārstāvjus un liek tiem dzīvot un darboties dzīvi, kas atbilst tēla ikdienai. Visikdienišķākais cilvēks Poruka tēlā kļūst valdzinošs, izaug un izstaro veldzi, jo Poruks rāda, cik liela ir cilvēka sirds un sirds skaidrība. Tā ir tā augstākā, jo skaidrība un patiesība Porukam ir sinonīmi.

Viens no Poruka lielajiem idejas un īstenības kopuma tēliem ir Kukažiņa.- Neizsīkstošas labsirdības un cilvēkmīlestības iemiesojums- un tā ir Krastiņu Anniņa no rokpeļņu dzimtas Silmačos - savā ceļā un atceļā no Tilta kroga uz Silmačiem. Viņa ar mīļiem skatiem svētī druvas un laukus, lai viss labi izdotos. Kukažiņas sirdī ir harmonija. Viņai nav prātā mūžības domas, bet labsirdība. Kukažiņa ir kā sena dievkociņa zariņš Bībeles lapās.- Blakus Kukažiņai nostājas Zalkšņu tēvs, kluss, gaŗos šķērētos pelēkos svārkos, baltu kaklautu, nodilušos zābakos, pasirmiem matiem, sausnēju seju. Istabā viens logs, pie tā galds ar Bībeli, pie sienas Pestītāja bilde.- Stāsts beidzas, paliek balts krusts ar uzrakstu:

Svētīgi ir tie sirdsšķīstie,
Jo tiem būs Dievu redzēt.

Zalkšņu tēvs nav hernhutiešu pārstāvis, bet gan Kristus mācībā izteiktās sirdsšķīstības piepildījums dzīvē. Zalkšņu tēvs nekur nesūrojas par pasaules ļaunumu, pat nepiemin cilvēkmīlestības trūkumu.

Poruks ir reliģisks, bet nav mērojams ar ikdienas mērauklu. Visa dzīve ir dzīvota sirds diktātā, neievērojot ārējās prāta normas.- Te atšķirība starp Apsīšu Jēkaba Andŗa tēvu un Zalkšņu tēvu. Andŗa tēvs pravieta tuvākmīlestību

saskaņā ar kristīgo dogmu, Zalkšņu tēvs - sirds diktātā, jo viņa sirds ir šķīsta no mantas kārības, no pašmīlības, no kaislībām. Kukažiņa, Zalkšņu tēvs, Cibiņš, Ansis Vairogs - tie mums labi pazīstami. Kuŗš gan nezina "Balts sniezdziņš snieg uz skujiņām? Kas, tu, uz debesīm raugies, tu, baltā baznīca?- It kā tu lūgtu par daudziem, lūdz arī par mani tu... Tas ir Poruks, mūsu reliģiozais dzejnieks. Bet ir arī cits Poruks, ko raksturo "Religion der Zukunft" (Nākotnes reliģija). Poruka reliģijā Kristus saņem Nīči, jo lūk Nīcem ir bijusi drosme teikt patiesību.-

Visu par Poruku nevar izteikt vienā referātā. 1901.g.28.sept.Poruks savai līgavai raksta: "Ko es priekš latviešu garīgās uzplaukšanas darījis, to viņi tikai pēc gadu desmitiem zinās atzīt. Tas nav nekāds stingrs plāns, nekāds apzinīgs mērķis, par ko man latvieši pateicību parādā, bet bezpartejiska sajūta un doma, tik tīri cilvēcīga, kāda acumirkļi nav vairāk iespējamāka. Modernās mākslas jēdzienu es pirmais esmu ietvēris latviešu nacionālā elementā, lai manu darbu tehnika daudzējādā ziņā vēl trūcīga..."

Un beidzot es vēl atkārtāju Viktora Eglīša 1903.g.teikto: "Poruks ir celms no kā izaug mūsu jaunākā rakstniecība". To var vēl papildināt ar Zeltmaša teikto: "Tikai īstie mākslinieki sapratuši, kas ir dzīvot sav pašam." - Mūsu šodienā ir dzīvošana sev pašam. Vai tiešām mākslai, literātūrai ir tikai viens mērķis: sev pašam?

1990 .gada Darbības Pārskats

Valdes priekšsēdis Laimons OZOLS, priekšsēža vietnieki J.GALEJS un J.BRIEDIS, sekretārs J.BUDŽE, kasiere I.VEINBERGA, biedrzinis O.LEPŠE, kultūras nozares un sarīkojumu daļas vadītāja B.TINTA.

TLB uzticības personas: I.ALKSNIS, L.OZOLS, V.PAKALNS. Dāmu komitejas priekš-niece B.TILTĪŅA, locekles I.BRUNAVA, V.ŠIMIŅA, R.VIRKAVA, S.OZOLA, G.MACKARE, Z.OZOLA, N.PURIŅA, E.RETIGA, S.ROZE. Revīzijas komisija: priekšsēdis E.BRO-DERS, sekretārs V.KALNIŅŠ un loceklis I.ALKSNIS.

TLB Sestdienas skolas pārzine E.PĒTERSONE. TLB pārstāvis skolā L.OZOLS, Diž-danča vadītājs Z.MIEŽĪTIS. Lielā un mazā Diždanciša vadītājs Z.MIEŽĪTIS, pa-Iīdze Valda BĒRZIŅA. Koklētāju nozares vadītāja Ariana LIEPIŅA. Inženieru un tehniķu kopas vadītājs Visvaldis TURĶIS. Drāmas kopas vadītāja Maija ĶUZE, Režisori Dz.PŪPĒDIS un V.BRASTIŅŠ. Zinātņu kopas vadītāja V.SLAVIEŠA, vadītā-jas palīgs A.CELMS. Dravnieku sekcijas vadītājs J.KŪLNIĒKS.

TLB pārstāvji: 18.nov.rīcības komitejā V.VIČS, LNAK padomē O.LEPŠE, Latviešu namā M.MATĪSA, Dziesmu svētku biedrībā A.SELGA un I.VEINBERGA, prezidenta K.Ulmaņa piemiņas komitejā E.KOKS un V.VIČS, TLTA padomē M.MATĪSA, aprūpes mājas "Kristus Dārzs" padomē un valdē B.TINTA, koncertapvienībā L.GULBE.

TLB VALDES DARBĪBA

Toronto Latviešu biedrība dibināta 1948.gadā. Latviešu biedrība ir regist-rēta labdarības organizācija. Tanī pulcējas latvieši, lai risinātu sava laika problēmas, atbalstītu latviešu skolas, jaunatnes organizācijas un kopīgos latviešu pasākumus. Domu izmaiņai, rosinājumiem, garīgiem meklējumiem un in-formācijai TLB valde izdeva darbības gadā 4 "Apkārtrakstus", metiens 550 eks. "Apkārtrakstā" ar saviem rakstiem piedalījušies: Edgars Broders, Arveds Celms, Larisa Enzeliņa, Andrejs Jaunzemis+, Edgars Kiršs, Osvalds Kļavenieks, Jānis Mežaks, Ārija Mileiko, Anita Mollere-Vaivare, Nora Luksa, Laimons Ozols, Eli-zabete Pētersone, Margita Pētersone, Prelāts Dr.K.Ručs, Benita Tiltiņa, Kārlis Vasarājs un Aija Zichmane.

TLB budžeta kārtībā atbalstījusi Sestdienas skolu, skautus, gaidas, LNAK, TLTA, Latviešu nacionālo fondu, Latviešu fondu, Minsteres ģimnaziju un latviešu biedrības dzimtenē ar grāmatām. TLB Oslera ielas nama kapitāls iesaistīts A/S "Latviešu nams". Skolēnu apbalvojumiem pie TLB darbojas A.Gribusta, A.Cēberes un pārziņa J.Ozola piemiņas fondi. V.Pakalna ierosmē nodibinātais "Skolotāju izglītības fonds" kārto rakstus par pedagogiju un latviskām zinībām, lai varētu tos izdot kā skolotāju rokas grāmatu.

TLB sarīkoja referātu pēcpusdienas: Dr.K.Tūters "Depresīvais pacients un tā ietekme uz ģimenes sistēmu". A.Celms: "Latvieša sirds Jāņa Poruka skatā", ar Poruka darbu psiholoģisko analīzi, kurā piedalījās: R.Atvasara, K.Zariņa un Dr. G.Šubiņš. Dr.E.Upenieks: "Mākslas skaistums un veselība", referāts papildināts ar mūziku un slīdītēm. Kopā ar TLTA Latvisko zināšanu semināru Prelāta Dr.K.Ruča referāts: "Latviešu kaņķalauka mācītāji". 3.martā ir paredzēts A.Celma referāts: "Prāta un jūtu vienotājs Jānis Poruks".

Zinātņu kopai notika ģisreferātu cikls: Vēsturnieks E.Kiršs- "Mācīšana un audzināšana", Ārija Mileiko- "Kāds koncepts par pašmotivāciju", Anita Vaivare-Mollere: "Toronto ir vajadzīgs latviešu bērnu dārzs". Š.g.24.martā izplānots ģisreferātu cikls: "Ar skatu uz Latviju". Piedalīsies E.Bērziņš, E.Blūms, T.Brauns un P.Ezers.

LNAK Atzinības rakstus saņēma TLB Sestdienas skolas pārziņa E.Pētersone un ilggadīgie sabiedriskie darbinieki E.Bērziņa, R.Bērziņš un Dr.A.Šteins.

LNAK izglītības nozares Atzinības rakstus palīgskolotāja Rita Collins un 39.izlaiduma absolventi Margita Pētersone un Mārtiņš Šmits.

Pārziņa J.Ozola piemiņas balvu ieguva M.Pētersone, Andreja Gribusta piemiņas balvu ieguva A.Vilmane, Alīses Cēberes piemiņas balvu- M.Šmits un P.Puķītis. Par 15 veiksmīgiem darba gadiem TLB Sestdienas skolā grāmatas balvu ar pateicības adresi saņēma darbvede TLB goda biedre Skaidrīte Brencē. Par 10 veiksmīgajiem darba gadiem TLB Sestdienas skolas labvēļu nozīmes zeltā: Sandra Brastiņa un Anita Mollere, par 5 gadiem- sudrabā Anita Ābele, Andra Lukovska un Edgars Kiršs.

Pilnsapulcē par TLB goda biedriem ievēlēja bijušo PBLA valdes priekšsēdi Dr.Linardu Luksu, TLB Dāmu komitejas priekšnieci Gaidu Velmi un agrāko Dāmu komitejas priekšnieci un ilggadīgo Baltijas sieviešu padomes locekli Lauru Krastu.

PBLA Atzinības rakstu preses nozarē saņēma Osvalds Kļavenieks un teātra mākslas nozarē lugu rakstnieks Cory McLeod-Avots, TLB Sestdienas skolas 32. izlaiduma absolvents.

Ontario valdības apbalvojumus par 15 gadu līdzdarbību sabiedriskā darbā saņēma Edgars Koks, Oskars Lepše, Nikolajs Pētersons un Alberts Šterns.

TLB ir saņēmusi atzinīgus vērtējumus no TLB rakstu krājumu: Paudzes Paudzēm un Gadu gaitā lasītājiem dzimtenē.

TLB iestājušies 5, miruši 6. Darbības gada noslēgumā 347. Pateicībā par viņu latvisko degsmi un latviešu sabiedrībai veltītajiem darbiem pieminam aizsaulē aizsauktos: Gaidu Velmi, Jāni Šmitu, Pēteri Leitrantu, Andreju Jaunzemi, Albertu Šternu un Arturu Retigu.

TLB DĀMU KOMITEJA

TLB Dāmu komiteja, B.Tiltiņas vadībā, sarīkoja "Raibo pēcpusdienu" ar literāriem-mūzikāliem priekšnesumiem un filmas izrādi. Piedalījās A.Edijs-dzejoļu skandējumi, I.Šķobe dziesmas un kokles mūzika, J.Galejs-filmas. Dāmu komiteja visos TLB sarīkojumos cienāja ar kafiju un uzkodām.Latviešu kaņķavīram, diplomātam prelātam Dr.K.Ručam pēc viņa referāta Dāmu komiteja pasniedza "Jubilejas kļiņģeri".

TLB Dāmu komiteja devusi līdzekļus LNF un palīdzības darbam.

TLB SESTDIENAS SKOLA
(pārskats par 1990/91.mācību gadu)

Pārzine: E.PĒTERSONE. Skolotāji/palīgskolotāji: A.ĀBELE, S.BRASTIŅA, M.CAMPBELL, S.CAMPBELL, R.COLLINS, S.KALNIŅA, E.KIRŠS, māc.F.T.KRISTBERGS, D.ĶUZE, A.LUKOVSKA, I.LUKSA, S.MĀLIŅA, A.MOLLER, B.NIEDRA, Z.OZOLA, M.SIMSONE, R.WUST.

Skolas darbvede: S.BRENCE. Bibliotekāre: A.SEBRE. Tautas tradīciju pasniedzēja S.VILKA. Koklēšanas pasniedzēji: A.LIEPIŅA, A.KŪLNIEKS. Padomdevējas rokdarbos: A.STRADA, L.TREIMANE, Z.ENZELIŅA, O.CĒRPA.

TLB Sestdienas skola sāka savu 41.mācības gadu 1990.gada 8.septembrī. Šogad skolā registrēti 114 skolēni. Priecājamies, ka skolā no 23 skolotājiem un darbiniekiem, 12 ir skolas absolventi.

Mācības notiek katru sestdienu no 9 rītā līdz 2 pp. Jesse Ketchum skolā, Toronto. Dienu iesākam ar lūgšanu, kurās vada Toronto dzīvojošie mācītāji. Šogad skolas darbā ir iesaistījušies māc.Kristbergs, mācot ticības mācību 7. un 8. klasei.

Mācības skolā notiek LNAK Izglītības nozares izstrādātās programmas ietvaros: sākot ar bērnu dārzu un beidzot ar 8.klasi. Diena sadalīta: latviešu valodas, ticības mācības, dziedāšanas, rotaļas/tautas dejas, vēstures, ģeografijas un tautu tradīcijas stundās. Ārpus parastām mācībām noturam atsevišķus aktus, kā: Varoņu piemiņas aktu - vadīja skolotāja R.Wust; 18.novembra aktu - vadīja skolotāja B.Niedra un skolu uzrunāja skolas absolvente, tagadējā LNĶAK priekšsēde, Nora Luksa; draudzīgā aicinājuma aktu, vadīja skolotājs E.Kiršs; Plkv. O.Kalpaka piemiņas aktu - vadīja skolotāja A.Ābele.

8.klase, audzinātājas R.Wustas vadībā, piedalījās Varoņu piemiņas aktā Saulainē, nesot skolas karogu. Skolēni deklamēja piemērotu dzejoli un nolika ziedus Latvijas varoņu piemiņai.

Toronto rīkotā 18.novembra aktā, Margita Pētersone un Mārtiņš Šmits, 39. izlaiduma skolas absolventi, saņēma LNAK Izglītības nozares Atzinības rakstus. Pārzine Elizabete Pētersone saņēma LNAK Atzinības rakstu par nopelniem izglītības laukā.

Skolas lielākie sarīkojumi ir skolas eglīte un Ģimenes dienas sarīkojums. Šogad 6.klase, audzinātāja E.Kirša vadībā, uzveda V.Mežsētas ludziņu "Svētās nakts eglīte". Aktu raiti vadīja skolotāja M.Campbell. Skolēni bija zīmējuši vākus programmām. Labākās tika godalgotas. Ģimenes dienā visas klases uzstājās vai nu deklamējot, dziedot, koklējot, vai dejojot. Izstādīja pašu darinātas Latvijas kartes, ģeografijas darbu "grāmatiņas", u.c.

Skola pilnā sastāvā piedalījās Sv.Andreja baznīcā 26.janvārī lai atzīmētu Latvijas "de jure" dienu, kā arī aizlūgtu par tiem, kas atdeva savas dzīvības "melno berešu" uzbrukumā šī gada janvārī, Rīgā.

Skolai iznāk savs žurnāliņis- "Auseklītis". To šogad sakārto skolotāja Dace Ķuze. Labākos rakstus apbalvo Draudzīgā aicinājuma aktā. "Auseklīša" #25 apbalvotie: Liene Kirša, Ieva Šmita, Margrieta Langīna un Patriks Rundāns. (Rakstniece Indra Gubiņa bija rakstu vērtētāja. Paldies viņai!)

Skolu atbalsta vecāku komiteja, Zanes Jansones vadībā. Vecāki mājās turpina mācīt skolotāju uzdoto mācību vielu. Vecāki dežūrē skolā, rūpējas par kafijas galdu, palīdz sagādāt cienastu lielākos sarīkojumos, rīko izlozes, u.d.c.

Skolai ir koklētāju kopa, to apmāca Ariana Liepiņa un palīdz Andrejs Kūlnieks. Koklētāji ir piedalījušies vairākos skolas sarīkojumos un jauniešu talantu vakarā Latviešu Centrā. Pašlaik viņi cītīgi gatavojas 9.Kanadas dziesmu svētku koncertam, Sandras Brastiņas vadībā. Arī skolas dejojāji, Māras Simsones vadībā gatavojas dziesmu svētkiem, iestudējot jaundejas un tautas dejas lieluzvedumam.

1991.gada 1.jūnijā TLB Sestdienas skolu absolvēs 12 jaunieši: Kārlis Andrejsons, Janīna Fogeļe, Larisa Hausmane, Viktors Kūlnieks, Laura Kupce, Margrieta Langīna, Kristians Ludviks, Sarma Māliņa, Michael Manguliņš, Ērika Pētersone un Matīss Siliņš. Ar šo izlaidumu skola būs sagatavojusi 880 jaunus latviešus.

Pateicamies visām organizācijām, atsevišķiem cilvēkiem, vecākiem, skolēniem un skolotājiem, kuŗi saprot TLB Sestdienas skolas svētīgo darbu, sagatavojot jaunus, latviskus latviešus jaunai, brīvai Latvijai.

TLB INŽENIERU UN TECHNIĶU KOPA

Kopas priekšsēdis V.TURĶIS. Valdē: R.STRAZDS, E.BRODERS, A.LIEPKALNS, O.ZILVERS, N.PĒTERSONS. Revīzijas komisijā: O.LEPŠE, O.KĻAVENIEKS un V.PAKALNS.

Kopas dalībnieku skaits audzis, un patreiz ir 63, no tiem 55 aktīvi. Darbības gadā miruši 3: Inž.ķīm. A.Sudmalis, inž.-kapt.J.Šmits un technologs P.Leitrants.

Noturētas 4 valdes sēdes. Rosīgs bijis referātu cikls: Guntis Brūmelis: "Ekoloģiskais stāvoklis Latvijā"; R.Strazds: "Metala apstrādāšanas process pēdējos 40 gados"; Inž.A.KALNS: "Saimnieciskais stāvoklis Latvijā"; Dr.med. I.Rozenberga: "Latvijas iedzīvotāju un strādājošo dzīve un darba apstākļi"; inž. G.Bērziņš: "Atoma enerģijas drošība"; inž.H.Vilks: "Latvieši un latviešu vieta Eiropā".

Dr.Ingrīdas Rozenbergas referāta vakarā klausītāji saziņoja \$ 90.00 viņas profesionālo grāmatu nosūtīšanai uz Latviju.

Pēc valdes 10.septembra, 1990.g. izsūtītā apkārtraksta un atgādinājuma par biedru naudas maksājumiem, panākumi bija ļoti ievērojami. Kopas dalībnieki rosīgi darbojas LNAK padomē, TLB, Daugavas Vanagu organizācijā, Latviešu namā, Latviešu centrā, Latviešu Kredītsabiedrībā, Pensionāru apvienībā un aktīvi piedalās Latvijas atbrīvošanas akcijā, Fondos un citos pasākumos.

Kopa saņēmusi aicinājumu piedalīties "Vispasaules Latviešu Zinātņu Kongresā" Rīgā, 1991.g. no 12.-15.jūlijam. Brauciena organizēšanu kārto priekšsēdis V.Turķis, pie kuŗa jau pieteikušies apm.20 braucēji.

Ontario Citizenship ministrijas "Volunteer Service Award" programmas ietvaros 1991.gadam LIA vadība nominēja V.Turķi, E.Tiltiņu un A.Liepkalnu.

TLB DIŽDANCIS

Vadītājs Z.MIEZĪTIS

Diždancī 16 zēni un 20 meitenes. Lielajā Diždancītī 14 pāri, mazajā 10 pāri. Diždancīšos vadītāja palīdze Valda Bērziņa.

Mēģinājumi notiek reizi nedēļā, gatavojoties uz lielsarīkojumu-biežāk.Diždancis piedalījās Latvijas 20.Dziesmu un 10.Tautas deju svētkos ar 16 meitenēm un 9 zēniem. Zigurds Miezītis bija viens no 10.Tautas deju lieluzveduma virsvadītājiem. Programmā bija viņa choreografija: "Taču Jāņu deja"- Kopā ar citiem tautas deju dejotājiem no Kanadas piedalījās uzvedumā Dainu kalnā pie Siguldas un Alaukstā pie Vecpiebalgas, kur dejotas arī Z.Miezīša choreografētās: "Toronaks", "Taču Jāņu deja" un "Sauls meitas vedības". Z.Miezīša vadītās tautas deju grupas cītīgi gatavojas Tautas deju lieluzvedumam Toronto. Zigurds Miezītis ir 9.Latviešu dziesmu svētku Kanadā rīcības komitejas priekšsēdis.

TLB KOKLĒŠANAS NOZARE

Vadītāja A.LIEPIŅA

Koklēšanu māca Ariana Liepiņa un Pēteris Brīviņš. Koklēšanas mācīšana ir ļoti plašs darba lauks, jo tās dalībniekiem vecums un prasme ir no jaunākām pamatskolas klasēm līdz vidusskolu beigušajiem. Mācīšana notiek pa grupām, arī uzstāšanās sarīkojumos.

TLB Sestdienas skolas koklētāji koklēja skolas eglītes vakarā, Ģimenes dienas sarīkojumā, Lāčplēšiem veltītajā sarīkojumā un Latvijas valsts svētku sarīkojumā, un jauniešu talantu pēcpusdienā.

TLB "Auseklītis" piedalījās jauniešu talantu pēcpusdienā un apvienoto koklētāju koklējumos, pavadot apvienoto Kanadas latviešu kori Otavā, Sidrabenē, Toronto, kā arī Latvijā: Dainu kalnā, Alaukstā, Smiltēnē un Rīgas operā.

"Saules liesmas"- Ariana Liepiņa un Sandra Brastiņa dziedāja un koklēja Ikšķilē un Lizumā Latvijā, Austrumu draudzes Pļaujas svētkos, Latvijas valsts svētku sarīkojumā Londonā un "Diena Latvijai"- Toronto.

Ariana Liepiņa un Dace Kārklīņa koklēja un dziedāja Sv.Pēterburgā-Floridā un Latviešu pensionāru apvienības sarīkojumā.

Ariana Liepiņa koklēja un dziedāja Montreālā, Ventspils 700 g.jubilejas sarīkojumā Toronto, sarīkojumā Otavā un Baltiešu vakaros Otavā, kā arī Ziemsvētku sarīkojumā Floridā.

TLB DRĀMAS KOPA

Vadītāja M.ĶUZE

Kopa sākusi iestudējumu lugai: "Vēlreiz mīlēt". Režisors Dzintars Pūpēdis. Lugā piedalās Sandra Brastiņa, Anna Briede, Maija Ķuze un Vilnis Brastiņš. Dekorātors Edgars Brastiņš. Lugas izrāde plānota janvārī.

Maija Ķuze piedalījiesies latviešu Pensionāru apvienības lugas iestudējumā. Latvijā- sarīkojumos Lizumā un Ikšķilē ar "Saules liesmām" skandējusi dzejoļus.

TLB DRAVNIEKU SEKCIJA

Vadītājs J.KŪLNIEKS

Sekcijā 16 dalībnieki. Reizi mēnesī pulcējas sanāksmēs Latviešu namā vai dravās, pārrunā novērojumus savās dravās. Šinī gadā caurmēra ienesums bija labs.

Jubilāri

Sirsnīgi sveicam TLB Mūža biedri Martu Kīnu, Alvīni Sveķi, TLB goda biedri Ritu Skuju un mūsu dzejnieces Rutu Atvasaru un Lolitu Gulbi zīmīgās gadu mijās.

Sirsnīgi sveicam PBLA Latvijas brīvības fonda idejas īstenotāju un ilggadīgo darbinieku Dr.Ādolfu Šteinu 80, TLB goda biedri un daudzo pienākumu pildītāju Imantu Alksni; mācītāju un garīgās rosmes veidotāju Arvedu Celmu; agrāko kaŗa invalidu apvienības darbinieku Nikolaju Kavarski; veiksmīgo daudzo pienākumu pildītāju latviešu sabiedrībā Bruno Loginu; ilggadīgo inženieru un

viņš atrada dzīvē ceļu, ieaugdams garīgumā.

Cienīdams doma, Arveds Celms ir vēlējies celt cieņā laikmetu strāvojumos pavisam novārtā pamesto nepieciešamību: rosināt cilvēkos domāšanu.- Jo tikai ar domāšanu cilvēks kļūst par vērtētāju, atziņu radītāju un sava dzīves ceļa veidotāju.

Iepazīnis mūsu tautas literāros darbus ar apbrīnojamu vērtētāja spēju un dedzību, viņš tos izvērtē savās pārdomu stundās un ar savām atziņām nāk kā aicinātājs pie latviešu cilvēka, lai tam līdzētu iepazīt savas tautas kultūras vērtības, tanīs iedziļināties un ieaugt. Lai garīgā meklētājs pievienotos pie kultūrvērtību loka ar savu latvisko dvēseli un latvisko dabu.

Ar dzīvu interesi Arveds Celms ir uzklaušīts daudzās šī kontinenta pilsētās. Ar publikācijām viņa atzinēju loks sniedzas pāri kontinentu robežām. Tieši pēdējos gados viņa darbu cienītāju pulks kļuvis arvien kuplāks arī tēvzemē.

Tur atskanējuši vārdi: "Literātūra ir cilvēkmācība, dzīves mācība, mīlestības mācība, patriotisma mācība, ētika, estētika un filozofija, psiholoģija un vēsture. Literātūra ir sirdsapziņas mācība, goda un pašapziņas mācība. Tieši literātūras stundās veidojas personība, tiek apsēta dvēsele". (Māra Zālīte - Brīvības tēla pakājē 13. un 14.lpp).

Laikā, kad tautā izvirzījies prasība, dodiet mums garīgumu, Arvedam Celmam radusies doma, sakopot viņa apceres grāmatā.

Sveicot Arvedu Celmu viņa jubilejā, vēlos vispirms pateikties, ka viņš ir uztvēris savu aicinājumu dzīvē, un to ar vīra drosmi un vārda spēku centies pildīt par svētību tautai un tuvākajam.

Novēlam, cienījamam Jubilāram, arī nākošajos gadu desmitos atrast labo sēklu ar ko apsēt dvēseles un veidot personības!

Jānis Briedis

BRUNO LOGINS

Daudzajos latviskos pasākumos iecienītajam darbiniekam Bruno Loginam 18. martā piepildās 70 mūža gadi. Dzimis Viļakas pagastā, Abrenes apriņķī.1944.g. iesaukts Latviešu leģionā, 15.divīzijas sastāvā cīnījies vāczemē. Pēc gūsta laika Cedelgemā strādājis mežu darbos Vācijā. 1947.g.izceļojis uz Angliju, strādājis lauku darbos. Darbojies DV organizācijā un Latviešu katoļu biedrības valdē Konventrijā. 1952.g.izceļoja uz Kanadu. Strādājot Sarnijā, līdztekus maizes darbam turpinājis mācīties, iegūstot CGA gradu grāmatvedībā. Pēc pārceļšanās uz Toronto, studējis uzņēmumu administrāciju. Pēc studijām strādājis kā finanču daļas vadītājs vairumtirdzniecības uzņēmumā.

B.Logins darbojies 11 gadus LNAK padomē, pildot arī revīzijas komisijas priekšsēža pienākumus un pēdējos 4 gados valdē, finanču nozarē. Daudzus gadus pildījis amatus Toronto latviešu katoļu draudzē, Bīskapa Rancāna fondā, Latviešu kredītūnijas valdē, DV Kanadas valdē. Jau no 1966.g. pildījis amatus LKAK valdē, no 1984.g.Latviešu katoļu apvienības Kanadā valdes priekšsēdis.

B.Logina vadībā LKAK ir attīstījusi plašu palīdzības darbu dzimtenes baznīcām, atbalstījusi latviešu pārstāvi pie Sv.Krēsla Vatikānā. Sadarbībā ar citām organizācijām atbalstījis cīņu par dzimtenes brīvību, grāmatu sūtītājumu izkārtojumus uz dzimteni. Viņš arī izveidojis skaistu KLKA Apkārtrakstu, kuŗš iznāk ar bagātīgu saturu.

Ar savu apzinīgo un veiksmīgo darbu Bruno Logins ir viens no visieciņtākiem darbiniekiem latviešu sabiedrībā. Mūsu atzinība un sveicieni Jubilāram. Novēlam veselību un darba prieku nākotnē darbiem par godu Dievam un svētību latviešu tautai.

Jānis Budže

RŪDOLFS STRAZDS

70

Ilggadīgais TLB inženieru un tehniķu kopas vadītājs Rūdolfs Strazds dzimis 13.janvārī Liepupes pag., Valmieras apr. Pēc teknikuma beigšanas strādājis VEF'ā līdz iesaukšanai Latviešu leģionā. Cīnījies Kurzemes cietoksnī, pēc ievainošanas evakuēts uz Vāciju. Gūsta laikā Cēdelgemā piedalījies DV organizācijas dibināšanā. Pēc trimdas posma Grosenbrodē 1946.g. izceļojis uz Angliju, kur strādājis tehniskos darbus un turpinājis izglītību, beidzis tehnisko koledžu. 1953.g. ieceļojis Kanadā un 29 gadus strādājis lielajā Massey Ferguson firmā.

No ieceļošanas laika darbojies TLB inženieru un tehniķu kopā, pildot arī amatus kopas valdē un ilgus gadus bijis kopas vadītājs. Bijis arī TLB valdes sekretārs, Skautu un gaidu vecāku padomes priekšsēdis, līdzdarbojies pie Tehnisko zinātņu kongresu izkārtotāšanas. R.Strazds nolasījis arī daudzus rūpīgi sagatavotus referātus Inženieru un tehniķu kopas saietos.

R.Strazds apbalvots ar Ontario valdības apbalvojumu par 15 gadu līdzdarbību sabiedriskā darbā. R.Strazda ģimenē 2 dēli un meita, kuŗi apmeklējuši latviešu skolu un darbojušies skautos un gaidās.

Novēlam rosīgam darbiniekam arī nākotnē patiku un veiksmi darboties latviešu sabiedrībā.

Osvalds Kļavenieks

Aizsaules ceļos

ARTURS RETIGS

* 1902.g.27.novembrī, Sņiķerē

+ 1991.g.19.janvārī, Toronto

Pēc sabiedriskā rosībā vadītiem gadiem Vinipegā, Arturs Retigs pārnāca uz Toronto un tūdaļ uzsāka savu līdzdarbību TLB vēi "Oslera" ielas darbības posmā.

Atceros, kā viņš ierosināja pilnsapulcē veidot Kanadas latviešu biedrību sadarbību. Viņam bija pat sīki izstrādāts sadarbības plāns un noteikumi. Tos nosūtīja toreiz zināmajām Latviešu biedrībām Kanadā. Vietējās rūpes un lieli attālumi neradīja sarakstes ceļā viņa iecerei atsaucību. Nelabvēlīgie darba apstākļi atturēja rosīgo ideju cilvēku no sabiedriskā darba.

Ar 1965.gadu, TLB Dāmu komitejas izkārtojumā izveidojās "Latvijas māmuļu draudzības pēcpusdienas", kas 1972.g. bija kļuvušas jau par 4 "Vecākās paaudzes saietiem" gadā. Saietu dalībnieku skaits bija kļuvis it kupls, no tiem izveidojās 1973.g. Latviešu pensionāru apvienība, kuŗu 12 gadus vadīja Arturs Retigs. Viņš pārstāvēja arī Pensionāru apvienību LNAK padomē, tika tur arī ievēlēts, darbodamies tur 12 gadus.

Tur bija iespēja viņu iepazīt kā spraigu domātāju un rūpīgu vērtētāju, ko arī redzējām TLB pilnsapulcēs. Apbrīnojama bija A.Retiga enerģija ar kādu viņš savu dzīvi veltīja kalpodams latviešu sabiedrībai. Tā viņš guva iespēju izteikt savu kvēlo tēvzemes mīlestību cildenā darbā.

Mūsu pateicība lai pavada viņu aizsaules ceļos.

Jānis Briedis

ALBERTS ŠTERNS

* 1904.gada 1.augustā

+ 1990.gada 22.decembrī

Visiem labi pazīstamais sabiedriskais darbinieks Alberts Šterns ienāca TLB 1963.g., kad R.Blaumaņa 100 gadu zīmē TLB Drāmatiskais ansamblis, V.Pukāta režijā, bija nodomājis iestudēt R.Blaumaņa "Ugunī". Tur barona loma tika uzti-cēta Albertam Šternam. Ar savu veiksmīgo tēlojumu viņš līdzēja gūt cildinošas atsauksmes par izrādi.

Viņam bija nodoms kuplināt Rīgas Latviešu biedrības simtsgadu atceri 1968.g. ar teātra izrādi, kas toreiz, darba apstākļu dēļ, palika iecerē.

Nonākot pensionāru gados, viņa līdzdarbību vēlējās visur. Viņam bija orga-nizātoru un saimnieciska plānotāja talants. Gaŗa ir viņa sabiedrībai veltīto darbu rinda: DV organizācija, Patiesības fonda lielsarīkojums, Kreditsabied-rības valdē, A/S Latviešu nams valdē, LNAK padomē un revīzijas komisijā. Ap-brīnojams bija viņa garīgais spraigums, straujā vērtēt spēja un dotība īsi un precīzi izteikt savu domu.

Aizsaulē aizejot, Alberts Šterns ir atstājis daudz rūpīgi paveiktu darbu un īstu pašizliedzības piemēru kā kalpot latviešu sabiedrībai.

Jānis Briedis

Sarīkojumi

Svētdien, 24.martā plkst 15.00 Latviešu namā

"AR SKATU UZ LATVIJU"

Pauls Ezers

"PIRMIE IESPAIDI LATVIJĀ UN SKATS LATVIJAS NĀKOTNĒ"

Tālis Brauns

"ATJAUNOTĀ LATVIJA"

Ēriks Blūms

"KĀ GORBAČEVA PĀRKĀRTOŠANAS POLĪTIKA IR IESPAIDOJUSI RIETUMU VALŠĶU IESKATUS PAR LATVIJU"

Elmārs Bērziņš

"LATVIEŠU BANKAS UN KANADAS BANKAS".

Īsreferātiem sekos debates.

TLB Dāmu komitejas kafijas galds.

Svētdien 5.maijā plkst 15.00 Latviešu Centrā

TLB SESTDIENAS SKOLAS ĢIMENES DIENAS SARĪKOJUMS

Svētbrīdis. Skolas pārziņes uzruna.

Skolēnu priekšnesumi. Kafijas galds

Visi laipni aicināti

Sestdien, 1.jūnijā plkst 11.00 Latviešu namā

TLB SESTDIENAS SKOLAS 40.IZLAIDUMA AKTS

Par tālākiem sarīkojumiem savlaicīgi ziņosim presē.

Dārdomām

Visskaistāko dzīves ziedu pumpuru atvēršanās nav iespējama, ja cilvēkam nav dvēseles saišu un kopības ar saviem senčiem un pilsoņiem un skata uz nākotni, nākamajām paudzēm.

Jūlijs DRUVA

-Tev mūžam dzīvot Latvija- 300 lpp.

Vara nozīmē uzspiest mokas un pazemojumus. Vara ir saraustīt cilvēku dvēseles gabalos un salikt tās kopā par jaunu pēc sava prāta.

George ORWELL

Esmu gudrās grāmatās lasījis, ka neitrāls ir tikai velns, kad tas savus lielos mērķus nolēmis sasniegt caur citiem

Jānis KLĪDZĒJS

"Satikšanās Rīgā" 233 lpp.

LATVIJAS BRĪVĪBAS FONDS

Latvijas brīvības fonds gaida talceniekus. Ja ne tagad, kad tad? Neviens ziedojumus nav par mazu. Tie nosūtāmi LBF pārvaldes lietvedei Kanadā:

Mrs.M.Matīss
173 Roslin Avenue
Toronto, Ontario
M4N 1Z5

TLB Apkārtraksts iznāk kā Toronto Latviešu biedrības informācijas izdevums. Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst redakcijas viedoklim. Redakcijai ir tiesības manuskriptus pēc vajadzības saīsināt.

Redaktors Jānis Briedis

Redakcijas koleģijā: L.Ozols, I.Alksnis, E.Broders, J.Galejs,
V.Kalniņš, O.Kļavenieks, O.Lepše, B.Tiltiņa.

VĒSTIS

Mēnešraksts latviešu valodas pareizai

lietošanai.

Vairāk praktiskas dabas norādījumi.

Noderīgs mājai un skolai.

Arsevišs numurs maksa 3,00 (U.S.) dol.,

11 numuri 29,00 dol.

Cekļi rakstam: MAG. PHIL. A. KALNIŅŠ

4736 N. DAMEN AVE,

CHICAGO, ILL. 60625 U.S.A.

Ingeborgas Veinbergas A.R.C.T.

KLAVIĒRSTUDIJA

261-5254

GUILDWOOD VILLAGE

D.V. NAMS

125 Broadview Ave, tel. 465-5225

piedāvā zāli dažādiem sarīkojumiem,

PIĻPRASĪET TELEFONISKI.

DV KLUBS — atvērts biedriem un viesiem.

JEWELLERY

DIMANTI • PULKSTENĪ

LATVIŠKAS ROTAS

Zeikali!

ALDONA KORMS UN

TĀLIS KIVLENIĒKS B.Sc. G.J.

VIKALA UN DARBNIČĀ — Tāl. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

MINISTERES LATVIEŠU ĢIMNAZIJĀ —

VIENTĪGĀ PILNA KURSA UN PILNTIESĪGĀ

LATVIEŠU ĢIMNAZIJĀ BRĪVAJĀ PASAULĒ —

GAIDA JAUNUS SKOLĒNUS VISĀS KLASĒS

MLG konti bankās:

Kanada: Latvian Credit Union,
491 College St., Toronto, Ont.

M6; 1A5

SKYLINE REAL ESTATE LIMITED

Ilmars Jankovskis, R.P.A.

Apdrošināšana: Senioriem vīrs 45 gadiem no 5 — 20%
zemākas likmes māju un auto apdrošināšanā.

Nekustami īpašumi: 30 gadu pieredze.

859A O'Connor Dr., Toronto, Ont. M4B 2S7

751-2288

APDROŠINĀŠANAS

AGĒNTŪRA

NEKUSTAMI

ĪPAŠUMI

MAIJA ASARIS

PINŪ, PINŪ ZIEDU VIJŪ,
PIĒNES UN SMILGAS MIJŪ,
MĒTRU SAJŪ, ROŽU SAJŪ.

567 MT. PLEASANT RD., TORONTO, M4S 2M5

CREST FLORISTS

487-0491

**LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN CREDIT UNION**

Piedāvā biedriem:

- Dzīvības apdrošinājumu līdz \$2,000.
- Divējādus krājkontus:
 1. Plāns 24 — % aprēķina no dienas min. bilances un izmaksā mēneša beigās.
 2. Krašanas konts (savings) — % aprēķina no mēneša min. bilances un izmaksā 31. martā un 30. septembrī.

- Par termiņiem noguldījumiem maksājam visaugstākos procentus.
- Par brīvu var rakstīt nek robežotu skaitu čekus, kā arī piesūtam mēneša čeku konta pārskatu.
- Par noguldījumiem RRSP un RHOSP plānos maksājam garantētus procentus.
- Izsniedzam atklātus hipotekārus aizdevumus līdz \$150,000.
- Personīgus aizdevumus līdz \$10,000.
- Aizdodam nādu automobiļu iegādei.

Ievāku informāciju par augšminētiem un vēl daudz citiem pakalpojumiem saņemsit, sazinoties ar kādu no kreditsabiedrības birojiem.

TORONTO OFFICE
491 College Street
Toronto, Ontario M6G 1A5
Phone: 922-2551

TORONTO OFFICE
4 Credit Union Drive
Toronto, Ontario M4A 2N6
Phone: 751-8982

HAMILTON OFFICE
16 Queen Street North
Hamilton, Ontario L8R 2R8
Phone: 529-7939

LONDON OFFICE
137 Huron Street
London, Ontario N6A 2J3
Phone: 439-7342

ZIEDI UN DĀVANAS

GARĀENIA

FLOWERS & GIFTS

5165 Yonge St., Willowdale, Ont. M2N 5P5

Veikals atrodas pie North York Center — Yonge & Park Home krustojumā!

733-4515

733-4516

ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ

**ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI**

Piegāde Toronto, priekšpilsētās un visā pasaulē.
Akceptējam galvenās kredītkartes.
Auto novietošana veikala ēkas aizmugurē.

Pārdodam atsevišķus Latvija Amerikā numurus.

Inta Gugāns-Tauriņš

Ilggadīga pieredze nekustamu īpašumu tirzniecībā.
Profesionāla īpašumu novērtēšana. Dažādu tautību
pārstāvji. Pakalpojumi visā Ontārio provincē.

1851 Lawrence Avenue, E.
Scarborough, Ont. M1R 2Y3

Alfrēds E. Stikuts, F.R.I. — Tel. darba: 752-1770
mājas: 223-9527

Biroja vadītāja: Lita Stikuts

Latviešu pārstāvji:

Apinītis, Sofija

Stikuts, Lauma, B.A.

Stikuts, Larisa, B.A.

Kārklipš, Māris, B.Com.

Tint, Benita, B.A.

Latviešu nams Toronto

**IZIRĒ TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM**

Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko

GODĪBU GALDUS

491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5

Tel. 922-2931

ROONEEMS BAKERY

484 Queen Street West
tel. (416) 366-1205

Piedāvā:

- lielā izvēlē eiropešu gaumē gatavotus gaļas izstrādājumus,
- žāvētus tītarus, zivis,
- pašu ceptu rupjmaizi, pīrākus, ķimeņmaizītes, smalkmaizītes, jubileju kļiņģerus u.c. gardumus.